

tjeneste, fordi hans Arbejdsevne er saaringe, vil det kunne holde Modet oppe hos ham, at Samfundet hjælper og støtter ham ved at yde Tilskud til hans Arbejdsfortjeneste, indtil han igen bliver arbejdsdygtig. Det er denne Opmuntring, man søger at skaffe ham igennem den foreslaaede Tilvænningserstatning, og det forekommer mig at være en god Vej til at søge at opmuntre Arbejdsmodet og Arbejdslysten.

Jeg vil som sagt ønske, at Lovforslaget maa faa en meget hurtig Gang gennem Tinget, og at Udvalgsbehandlingen maa blive saa hurtig og energisk som mulig, saa at den lange Hviletid, Lovforslaget nu har haft, maa have skabt stor Arbejdslyst og Arbejdsevne til at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt som muligt.

Jeppesen (Drusebjerg): De stigende Priser og Lønniveauet betinger, at de i Ulykkesforsikringsloven fastsatte Erstatningsbeløb bør forhøjes, og til dette, som er Lovforslagets Hovedformaal, kan jeg tilsige mit Partis Tilslutning og Støtte. Der er imidlertid et enkelt Punkt, foruden de Punkter, som allerede er berørte af andre Talere i Dag, som jeg har Lyst til at dvæle en lille Smule ved, det er det Spørgsmaal, som er nævnt i Lovens § 53, og som angaar Statstilskuddet til de saakaldte frivilligt forsikrede. Hidtil har Forholdet været det, at disse forsikrede som Betingelse for at opnaa Statstilskud maatte høre til en af tre Kategorier, for hvilke Indtægtsgrænsen var fastsat til 1 200, 1 500 og 1 800 Kroner henholdsvis for Landet, Købstæderne og København. Det foreslaas nu, at hvert af disse Grænseløb forhøjes med 600 Kr. Jeg finder, det vilde have været naturligt, om man var gaaet noget højere, fordi Følgen ellers vil blive, at en Del af dem, som hidtil har opnaaet Statstilskud, ikke vil opnaa det i Fremtiden. Det er et af de Punkter, jeg vil henlede Opmærksomheden paa; Spørgsmaalet har været fremme i Folketinget, og det vil eventuelt kunne drøftes her i det Udvalg, som bliver nedsat om Sagen.

Med Hensyn til det første af de to Stridpunkter, der har været under Sagens Behandling i Folketinget: Repræsentationen indenfor Arbejderforsikrings-Raadet, forekommer det mig, at det, der her er foreslaaet, at Landarbejderforbundet nu opnaar Indstillingsret og Repræsentationsret, er fuldstændig berettiget. Landarbejderne har nu en Organisation paa 30 000 Medlemmer, det vil sige et betydeligt større Medlemsantal, end Husmandsorganisationerne havde i

1908, da de fik Ret til at indstille til den frivillige Landbrugsafdeling. Det samme, som nu bliver indvendt mod, at Landarbejderne opnaar Repræsentationsret, kunde den Gang indvendes mod Husmandsorganisationerne, idet disse ikke paa den Tid havde Medlemmer over hele Landet.

Det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Tilvænningserstatningen, var, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) nævnte, meget omtvistet, da Sagen sidst var til Behandling i dette høje Ting. Den Gang blev Minimum for Indtægtsersatning nedsat fra 10 til 5 pCt., og det forekommer mig, at dette i nogen Grad overflødiggør Tilvænningserstatningen, idet de allerfleste, som kommer ind under den Erstatningskategori, som omfatter Skader, der ligger mellem 10 og 5 pCt., vil naa at faa Erstatning. Jeg kan derfor ikke se, at denne Bestemmelse har saa overordentlig stor Betydning, som man fra anden Side vil mene, men kan der samles et Flertal for det indenfor Udvalget, skal der ikke fra vor Side være noget til Hinder for at gaa med til denne Bestemmelse.

I øvrigt skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Kragh: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) mente, at Ønsket om, at Indstillingsretten til Landbrugsafdelingen indenfor Forsikringsraadet skulde overgaa til Landarbejderforbundet, var fuldkommen berettiget. Derom kan der jo disputeres, Meningerne derom kan være delte; men jeg er dog ganske overbevist om, at det ærede Medlem og jeg kunde blive enige om, at den Form, man her har valgt at foreslaa, ikke kan siges at være berettiget, idet der efter Lovforslaget intet er i Vejen for, at der kan gives Indstillingsret til Landarbejderforbundet, selv om Sygekassenævnet bevarer den Indstillingsret, det hidtil har haft. Maa jeg i den Anledning minde det ærede Medlem om Bestemmelsen i § 9, næstsidste Stykke, som jeg allerede berørte i mine første Bemærkninger om Lovforslaget, og som lyder saaledes: „Saafremt andre Organisationer af Arbejdsgivere eller Arbejdere end de foran nævnte andrager Ministeriet om Indstillingsret ved Repræsentantvalg indenfor Arbejderforsikrings-Raadet, kan Ministeren, forudsat at den andragende Organisation findes at repræsentere et tilstrækkelig stort Antal forsikringspligtige eller forsikrede — efter Indstilling af Raadet —, tilstaa denne samme Ret til Indstilling indenfor den